

ת"פ 33728/01/19 - מדינת ישראל נגד דני טרייגר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 33728-01-19 מדינת ישראל נ' טרייגר(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דני טרייגר

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד טובי הראל

ב"כ הנאשם: עו"ד ענת קירשנברג

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בעבירות כדלקמן:
א. **ייבוא סם מסוכן**, לפי סעיף 13 ביחד עם סעיף 19א בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.
ב. **קשירת קשר לפשע**, לפי סעיף 499(א)(1) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, כחודש עובר ליום 17.2.17 פנה ישראל שלום (להלן: "ישראל") שהתגורר בברזיל, לורד חן (להלן: "ורד") ידיתו והציע לה לייבא סמים מבוליביה לישראל וורד הסכימה. **לאור הסכמתה הפנה אותה ישראל לנאשם. בהמשך לכך, קשרו הנאשם, ישראל, אשתו אפרת שהתגוררה בישראל, וורד קשר להעביר במזוודתה של ורד סמים מסוג קוקאין מבוליביה לישראל בתמורה ל-100,000 ₪ שישולם לורד.**
במסגרת הקשר, ורד ואפרת פנו למשרד הפנים לצורך חידוש דרכונה של ורד ורכשו מזוודה. **ביום 31.1.17 בהתאם להנחיית הנאשם, ורד ואפרת הגיעו לסוכנות נסיעות בתל אביב לצורך רכישת כרטיסי טיסה לברזיל.** עובר לרכישת הכרטיסים, אפרת הנחתה את ורד מה עליה לומר לסוכן הנסיעות ואיזו טיסה להזמין. **לצורך רכישת הכרטיס, הנאשם העביר לאפרת, באמצעות אחר, סך של כ-12,000 ₪ ואפרת העבירה לורד \$ 2,200 שבאמצעותם ורד רכשה את כרטיס הטיסה.**
ביום 2.2.17 אפרת הסיעה את ורד לשדה התעופה וזו טסה לברזיל. בהגיעה לברזיל, המתין לורד אחר שזהותו אינה ידועה, ולקח את ורד למלון. בהמשך, **בהנחיית הנאשם ורד נסעה באוטובוס מברזיל לבוליביה.**

בבוליביה ורד פגשה את הנאשם ואת ישראל. במהלך שהייתה בבוליביה, הנאשם וישראל מסרו לורד באמצעות אחר שזהותו אינה ידועה, מזוודה ובה הוסלקו 5.31 ק"ג סם מסוג קוקאין. בהמשך לכך ורד נסעה במונית לברזיל ומשם טסה לישראל כשברשותה המזוודה ובה הסמים. ביום 17.2.17 ורד נחתה בישראל ועדכנה את הנאשם ואת אפרת שנחתה, ובסמוך לכך נעצרה על ידי שוטרי יחידת נתב"ג. בהתאם לקשר, אפרת הגיעה בתיאום עם הנאשם, לאסוף את ורד משדה התעופה, אך משורד בוששה להגיע לאולם מקבלי הפנים, בתיאום עם הנאשם, אפרת עזבה את המקום.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום, והוסכם שהצדדים יעותרו במשותף לעונש של 56 חודשי מאסר בפועל, תוך שהצדדים יטענו באופן חופשי לגבי התקופה מתוך המאסר שתהיה חופפת או מצטברת לעונש המאסר שהנאשם מרצה כיום בגין תיק אחר העומדת על 48 חודשי מאסר בפועל החל מיום 6.12.18. עוד הוסכם שבתיק זה לא תנוכה תקופה המעצר מהתיק האחר. בנוסף עתרו הצדדים לעונש מאסר על תנאי וקנס.

ראיות לעונש

4. כתב אישום וגזר דין בעניינו של הנאשם שניתן בבית המשפט המחוזי בבאר שבע בת"פ 54823-12-19 ביום 27.10.19 (ת/1) (להלן: "התיק האחר") - הנאשם ביחד עם חמישה אחרים הורשעו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של ייבוא סם. הנאשם פעל לייבוא סם מסוג קוקאין מברזיל לישראל. הסדר הטיעון היה תולדה של קשיים ראייתיים. הנאשם נדון לעונש של 48 חודשי מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו (6.12.18), מאסר על תנאי וקנס.

5. גזר דין שניתן בעניינה של ורד חן (הבלדרית בפרשה זו) ביום 29.11.17 בבית המשפט המחוזי מרכז בת"פ 23626-03-17 (ת/2) - ורד חן הורשעה בעבירת ייבוא סם ונדונה במסגרת הסדר טיעון שאליו הגיעו הצדדים על רקע שיתוף הפעולה מצידה עם גורמי אכיפת החוק, אישיותה הניתנת לניצול והעדר עבר פלילי, לעונש של 50 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

6. גזר דין שניתן בעניינו של ישראל שלום (המעורב בפרשה זו) ביום 31.12.19 בבית המשפט המחוזי מרכז בת"פ 46384-08-19 (ת/3) - ישראל הורשע בעבירה של סיוע לייבוא סם מסוכן, ונדון במסגרת הסדר טיעון לעונש של 29 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעל עונש מאסר על תנאי חלקו במצטבר כך שסך הכל נדון ל-35 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך של 15,000 ₪.

7. מכתב של הנאשם לבית המשפט (נ/1) - הנאשם טען שהוא מצטער על מעשיו, לוקח אחריות על חלקו ומבקש סליחה. חייו לא היו פשוטים, עצור מזה כ-30 חודשים וסובל במעצר. בכל יום חושב על הטעויות שעשה ומצטער עליהן. נותר חסר כל מבחינה כלכלית, אביו וסבתו נפטרו בתקופת מעצרו. עלה לישראל כשהיה בן 6, אביו נפצע באופן קשה מאוד כחייל במילואים והתמודד לאורך השנים עם קשיים רבים. הוריו התגרשו והוא נותר ללא דמויות הוריות מדריכות ומציבות גבול. הוא התמודד עם מצב כלכלי קשה מאוד שלו ושל הוריו ולשם פרנסתם הוא ביצע עבירות בגיל צעיר. אמו נפטרה מסיבוכי שתיית אלכוהול. מבין שעשה טעויות רבות ורוצה להיות אדם נורמטיבי. היום מבין שטעה ומבין שדרכו ארוכה לעבר העולם הנורמטיבי. מבקש את רחמי בית המשפט, הוא בן 35 ובטוח שמסוגל לבנות את עצמו לאט וביציבות, למצוא בת זוג ולהקים משפחה. מבקש לחזור לחברה, לשקם את חייו ולערוך שינוי עמוק ואמיתי ומבקש את אמון בית המשפט.

טיעוני הצדדים

8. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד טובי הראל, חלקו של הנאשם בפרשייה הוא מרכזי, ואין מדובר בבלדר כמו ורד שנדונה לעונש מאסר של 50 חודשים. חשוב לראות את מיקומו באופרציה העבריינית הזו. לרוב מגיעים לבית המשפט בלדרי הסמים וטיעון ההגנה לגביהם הוא שמדובר בחוליה החלשה ביותר. במקרה זה מדובר בראש החוליה שהתארגנה לצורך יבוא קוקאין לישראל.

אין צורך לקבוע מתחם עונש כיוון שהצדדים הסכימו על תקופת המאסר, והטיעון מתמקד בחלק שיצטבר לעונש שאותו נושא הנאשם כיום. בעניין זה ראוי להדגיש את החומרה היתרה שבמעשי הנאשם וכי העונש אשר לו עותרת המדינה הוא נמוך מאוד בנסיבות ביצוע העבירה.

בשונה ממקרים שבהם אסיר מבצע עבירה נוספת לאחר שנדון, ומבקש חפיפה מסוימת בעונש, הרי שבמקרה זה הנאשם היה יכול לצרף את התיק האחר לתיק הנוכחי ולהיפך, אך בחר שלא לעשות כן, לכן אין לאפשר לנאשם להשיג רווח משני מבחירתו להפריד בין שתי ערכאות שדנו בעניינו, ועל כן לא נכון לחפוף את העונשים אף לא ביום אחד. מעבר לכך מדובר באירועים שונים עם מעורבים שונים, בתקופות שונות ומכאן שאם שני התיקים היו נדונים בפני אותו בית משפט, היו נקבעים שני מתחמי עונש נפרדים לאירועים השונים. אמנם שני התיקים עוסקים בייבוא סמים לישראל, שבהם הנאשם הוא המשלח, אך מדובר באירועים שונים המצדיקים ענישה מחמירה. קיימת חשיבות רבה להילחם בייבוא סמים לארץ, כיוון שהסמים הם רעה חולה בחברה הפוגעת בפרט ובחברה כולה.

העונש המוסכם הוא מקל ביחס לפסיקה הנוהגת בתיקים בהם משקל הסם הוא כ-5 ק"ג שקובעת מתחם הנע בין 4.5 ל-7.5 שנות מאסר בפועל לגבי בלדרים, בעוד שהנאשם אינו בלדר, אלא המשלח. כיוון שמדובר בעונש קל, אין מקום לחפיפה כלשהי בעונשים. הבלדרית בתיק - ורד, אשר שיתפה פעולה באופן מלא והעידה בבית המשפט נגד שותפה, נדונה לעונש של 50 חודשי מאסר בפועל. חפיפת בעונש, ואפילו ביום אחד, תגרום לאי צדק מבחינת האחידות בענישה כלפי אותה בלדרית. המעורב הנוסף, ישראל, נדון לעונש של 29 חודשי מאסר בפועל כמסייע, ומובן שקיים הבדל משמעותי בין מסייע למבצע עיקרי.

מבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, מדובר במי שלא שיתף פעולה בחקירה, לא הודה בהזדמנות הראשונה והחל לנהל הוכחות. עברו הפלילי משמעותי וכולל 10 הרשעות קודמות. גם משיקולים אלה יש מקום לצבור את מלוא עונשו.

מדובר בעבירות מתוכננות שהמניע שלהן הוא כלכלי ולכן יש מקום להשית על הנאשם קנס משמעותי כדי להעביר מסר ברור של הרתעה גם במישור הכלכלי. בתיק זה הוצעה תמורה בסך ₪ 100,000 לבלדרית וכבר בוצעה העברה כספית, כך שכפל סכום זה ראוי להיות קנס. המאשימה עתרה להטיל על הנאשם קנס בסך של 200,000 ₪, לצד מאסר על תנאי.

9. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד ענת קירשנברג, הנאשם הודה לאחר תחילת הליך ההוכחות ובתום הליך גישור. הוסכם על רכיב המאסר והטיעון מתמקד בתקופת החפיפה לעונש שהוא נושא כיום. יש לדחות את טענת המאשימה שהעונש המוסכם הוא עונש קל. ביום 27.10.19 הנאשם נדון במסגרת התיק האחר ל-4 שנות מאסר בפועל. מועד ביצוע העבירות בתיק האחר הוא מאוחר לעבירות בתיק הנוכחי. אין מקום לקבל את טענת המאשימה שהנאשם יכול היה לצרף את התיקים, כיוון שבתיק זה הוא ניהל הוכחות טרם הודאתו ואין לזקוף זאת לחובתו.

ההגנה עתרה לחפיפה מלאה של העונשים, כך ש-4 שנים תהיינה בחופף, ורק 8 חודשים יהיו במצטבר לעונש

אותו מרצה בתיק האחר. בעניין פרשנות סעיף 45(ב) בחוק העונשין, בית המשפט העליון קבע כי קיימות שלוש גישות פרשניות: גישה אחת היא שהכלל הוא שהעונש בחופף, וכאשר בית המשפט קובע עונש מצטבר, עליו לנמק את החלטתו. גישה שניה קובעת את ההיפך, קרי: שהכלל הוא שעונשי המאסר ירוצו במצטבר וחפיפתם היא החריג. גישה שלישית קובעת שיש לפרש את הוראת החוק כלשונה ולפיה לא נקבעה עמדה עקרונית ביחס להצטברותם של עונשי המאסר. נקבע בהמשך כי אין אבחנה של ממש בין שלוש הגישות וכי בכל מקרה לבית המשפט מסור שיקול דעת בהכרעה בין חפיפת עונשים או צבירתם.

בשים לב לעובדה שהנאשם היה עצור בגין תיק זה במשך תקפה ממושכת לאחר שנדון בתיק האחר, בחודש אוקטובר 2019, הרי שבמשך תקופה ארוכה הוא לא נהנה מזכויות של אסיר לעומת עצור, כך שמעל לשנה וחצי נשללו ממנו זכויותיו כאסיר וזאת בגין תיק דנן. בנוסף יש לזקוף לקולה את הודאת הנאשם, נטילת האחריות המלאה על כתב האישום, החיסכון בהעדת עדים לרבות עדותה של ורד.

לעניין רכיב הקנס - יש לתת את הדעת לעקרון האחידות בענישה, שכן בגזר הדין של ורד לא הוטל קנס כלל, ובעניינו של ישראל הוטל קנס נמוך בסך של 15,000 ₪. בקביעת גובה הקנס יש לתת את הדעת לכך שהנאשם נמצא מאחורי סורג וברח מאז חודש דצמבר '18 ולנסיבותיו האישיות.

ההגנה עתרה לחפוף 48 חודשים מתוך העונש המוסכם - 56 חודשי מאסר, ולהימנע מהטלת קנס כספי נוכח נסיבותיו האישיות, חסרון הכיס והיותו עצור זה זמן ממושך, ולכל היותר להשית עליו קנס בגובה הקנס שהוטל על ישראל.

10. הנאשם טען שישנם עוד מעורבים בתיק שהשתמשו בשירותיו בתמורה כספית והוא אינו המעורב המרכזי. עשה טעות, כיום נמצא במקום אחר, מאוד מצטער שהגיע לכך שהוא עצור כבר 30 חודשים ושחיינו נעצרו. משלם מחיר אישי כבד. מבקש שבית המשפט יתחשב בו וייתן לו הזדמנות. שפוט לתקופה ממושכת ומתחיל תכנית שיקום.

דין והכרעה

העדר צורך לקבוע מתחם עונש עולם במקרה של עונש מוסכם

11. הצדדים הגיעו להסדר טיעון בעניין רכיב המאסר והשאלה שנותרה במחלוקת היא בעניין חפיפת או הצטברות עונש המאסר שיוטל עליו בתיק הנוכחי לעונש המאסר שהוא נושא כיום. בנוסף אין בין הצדדים הסכמה לעניין גובה הקנס. בנסיבות אלה, סבורני כי אין הצדקה לקביעת מתחם עונש הולם, לרבות לעניין הקנס, שכן השאלות המרכזיות שבמחלוקת אינן נובעות משיקולים הנוגעים לקביעת המתחם.

סעיף 45(ב) בחוק העונשין - חפיפה או הצטברות של עונשים

12. סעיף 45(ב) בחוק העונשין קובע כך:

"מי שנדון למאסר ולפני שנשא כל ענשו חזר ונידון למאסר, ובית המשפט שדן אותו באחרונה לא הורה שישא את ענשי המאסר, כולם או מקצתם, בזה אחר זה, לא ישא אלא עונש מאסר אחד והוא של התקופה הארוכה ביותר".

13. הוראת סעיף 45(ב) לחוק העונשין קובעת שאם לא נקבע במפורש כיצד יישא הנאשם את עונשו במקרה שהוא נושא כבר עונש מאסר - הרי שישא את התקופה הארוכה מבין השתיים, כלומר חפיפת

עונשים. הוראה זו נועדה אך למלא את החסר מקום שביט המשפט לא קבע את סוגיית ההצטרבות או החפיפה של העונשים, ואין היא קובעת עקרון מנחה של חפיפת עונשים ואף לא הכרעה ערכית בנושא הצטרבות עונשים או חפיפתם.

מערך השיקולים שהתווה בית המשפט העליון לצורך הכרעה בשאלה האם להורות על חפיפה או הצטרבות עונשים כוללים בין היתר את **אופי המעשים, חומרת העבירות ונסיבותיהן**, כאשר ככל שהעבירות חמורות יותר תגבר הנטייה להטיל את הענישה באופן מצטבר, **קיומה של זיקה בין העבירות** - ככל שזו הדוקה יותר כך הנטייה להטיל את הענישה באופן חופף, ו**שיקולי גמול והרתעה** (בעניין זה ראו דברי כב' השופט ח' מלצר ברע"פ 3589/17 **שמואל נ' מדינת ישראל** [10.2.20], וכן רבין וואקי, **דיני עונשין**, כרך ג' בעמ' 1607-1608 (מהדורה שלישית, 2014)).

סוגיית ההצטרבות והחפיפה של העונשים קשורה באופן מובהק אף ל**סוגיית האחידות בענישה**, כך שהעונש המצטבר אשר ייגזר על נאשם בתיק ישקף את מקומו של הנאשם במדרג היחסי בין המעורבים השונים בפרשה, כפי שנקבע על-ידי כב' השופט מ' מזוז בע"פ 7907/14 **ואזנה נ' מדינת ישראל** (22.2.15):

"הנה כי כן, לא רק בעצם קביעת העונשים, אלא גם בהחלטה על קביעת חפיפה של עונשים או ריצויים במצטבר, על בית המשפט ליתן דעתו להשלכות החלטתו לענין אחידות הענישה ושמירת מדרג יחסי הולם בין עונשיהם של שותפים או מעורבים בעבירות באותה פרשה. מדרג זה ראוי שיישמר גם בענישה בפועל, ולא רק בכוח".

אופי המעשים, חומרת העבירות ונסיבותיהן

14. בית המשפט העליון עמד על חומרתן של עבירות הסמים, לרבות עבירה של ייבוא סם מסוכן, ובפרט כאשר מדובר בכמויות גדולות של סמים ובהם סם מסוכן מסוג קוקאין אשר נמנה על הקשים שבסמים. הענישה בעבירות אלה נועדה בעיקרה לשרת את עקרון ההלימה. הצורך בענישה מחמירה של מבצעי עבירות סמים נועד לתמוך במאבק בנגע הסמים, ולהעביר מסר חד משמעי וברור לעבריינים. כדי לקיים את עקרון ההלימה בעבירות סמים, יש להתאים את העונש לחומרת המעשים אשר נמדדת בבחינת אופי העבירה, חלקו של הנאשם בביצועה, סוג הסם וכמותו. בעבירות סמים יש כמובן מקום לקחת בחשבון גם את נסיבותיו האישיות של הנאשם, אך הדגש בגזירת העונש הוא על המעשה, וככלל נסיבותיו האישיות של נאשם ייסוגו בפני האינטרס הציבורי שבהטלת ענישה מחמירה בגין עבירות מסוג זה (ראו דברי כב' השופט נ' הנדל בע"פ 6548/17 **לבדב נ' מדינת ישראל** [30.1.18], כב' השופט י' אלרון בע"פ 8048/19 **פיצ'חדזה נ' מדינת ישראל** [4.6.20], ובע"פ 667/21 **מדינת ישראל נ' בן פורת** [10.3.21]).

15. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש לתת את הדעת לכך שהנאשם קשר קשר עם אחרים לשם ייבוא סם מסוג קוקאין מבוליביה לישראל, כשסכום של 100,000 ₪ יינתן לבלדרית שתביא במזוודה את הסמים בטיסה לישראל. הנאשם הנחה את הבלדרית ומעורבת אחרת לפנות לסוכנות נסיעות לשם רכישת כרטיסי טיסה והעביר סך של 12,000 ש"ח לשם רכישתם. לאחר הגעת הבלדרית לברזיל בטיסה, הנחה אותה הנאשם לנסוע באוטובוס לבוליביה שם פגש אותה. במהלך שהייתה של הבלדרית בבוליביה, הנאשם ומעורב נוסף בפרשה העבירו לידה, באמצעות אחר, מזוודה שבה הוסלקו סמים מסוג קוקאין במשקל של 5.31 ק"ג. לאחר נחיתת הבלדרית בישראל היא עדכנה את הנאשם והמעורבת הנוספת בהגעתה לישראל. מובן שלעבירה קדם תכנון קפדני, תוך מעורבות של אחרים

והשקעה כספית ניכרת. חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הוא משמעותי ודומיננטי. אף שלא היה זה שהציע לבלדרית לייבא את הסם, הוא היה מי שהנחה אותה לאורך כל הביצוע של עבירת הייבוא, פגש אותה בבוליביה והעביר לידה, באמצעות אחר, את מזוודת הסמים לשם הבאתה לישראל. הנזק שצפוי היה להיגרם מהעבירה הוא רב, לנוכח סוג הסם (קוקאין), כמותו (5.31 ק"ג) ושווי הרב. אלמלא נעצרה הבלדרית בשדה התעופה, הרי שהסם היה נכנס לישראל ומופץ ברחובותיה, וכתוצאה מכך היה עלול להיגרם נזק רב, כיוון שסמים ובפרט מסוג זה, הם מחוללי פשיעה. הנאשם ביצע את העבירה בעבור בצע כסף וכן על רקע אורח החיים העברייני שניהל לאורך השנים.

עקרון ההלימה שנקבע כעקרון המנחה בענישה מצדיק כי לכל מעשה עבירה ינתן ביטוי הולם בקביעת העונש, ובמקרה זה חפיפת עונשים משמעותית אינה מתיישבת עם עקרון ההלימה, והיא תוביל לחוסר הלימה משמעותי בין חומרת העבירות לבין העונש שיוטל עליו בפועל (לעניין זה ראו ע"פ 1552/15 גואל נ' מדינת ישראל [4.6.15], ע"פ 7907/14 אזוב נ' מדינת ישראל [22.2.15], ע"פ 3589/17 שמואל נ' מדינת ישראל [10.2.20] וכן ספרם של יורם רבין ויניב ואקי דיני עונשין, כרך ג' 1607 (מהדורה שלישית, 2014)).

בנסיבות אלה, חפיפה משמעותית של העונשים אינה מתיישבת עם עקרון ההלימה.

קיומה של זיקה בין העבירה דנן לבין התיק האחר

16. הנאשם הורשע בת"פ 54823-12-18 בבית המשפט המחוזי באר שבע, בעבירה של ייבוא סם מסוכן, וזאת כפי שהורשע בתיק זה. בתיק האחר, הנאשם הורשע בכך שפעל ביחד עם אחרים לייבא סם מסוג קוקאין מבוליביה לישראל. יוחס לנאשם ייבוא של סם מסוג קוקאין במשקל של 3.94 ק"ג בין החודשים אוגוסט 2018 עד נובמבר 2018. בתיק הנוכחי העבירות בוצעו קודם לכן, בחודש פברואר 2017, וביחד עם מעורבים שונים.

אף שמדובר בעבירות בעלות אופי דומה, במסגרתן הנאשם הוא גורם מרכזי לצד מעורבים נוספים בייבוא סם מסוג קוקאין לישראל באמצעות בלדרים, מדובר בשני אירועים נפרדים לחלוטין ולא ניתן לראות ביניהם זיקה הדוקה.

אחידות בענישה

17. במסגרת עקרון האחידות בענישה, יש לתת את הדעת לכך שהבלדרית שהופעלה בתיק זה על-ידי הנאשם - ורד חן, נדונה לעונש של 50 חודשי מאסר בפועל. הבלדרית, שיתפה פעולה באופן מלא בחקירה, הפלילה אחרים והיתה נכונה להעיד כנגד המעורבים האחרים בתיק, לא הורשעה בקשירת קשר אלא בייבוא סם בלבד ומדובר בנאשמת אשר נמצא שמאפייני אישיותה אפשרו את ניצולה על ידי אחרים והיא נעדרת כל עבר פלילי. כל זאת, בניגוד לעניינו של הנאשם, שהוא המשלח שלה, לא הודה בחקירה, אלא רק במשפט לאחר תחילת הליך ההוכחות, ולחובתו עבר פלילי משמעותי. בהינתן העונש המוסכם של 56 חודשים בעניינו של הנאשם, והעונש של 50 חודשים שהוטל על הבלדרית, המסקנה היא שחפיפה של למעלה מ-6 חודשי מאסר תביא לתוצאה בלתי צודקת לפיה עונשו האפקטיבי בפועל של הנאשם - המשלח - יהיה נמוך מעונשה של הבלדרית, חרף חלקם השונה בעבירה והשוני המשמעותי בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ובפרט עברו הפלילי המכביד של הנאשם. משכך סבורני שאין מקום לחפוף את העונשים באופן משמעותי, ויש מקום לחפיפה קלה בלבד, שלא תעלה על שישה חודשים.

עוד נתתי דעתי ליחס בין עונשו של הנאשם, לבין העונש שהוטל על ישראל, אשר הורשע בפרשה זו בעבירה של

סיוע ליבוא הסם, ללא קשירת קשר, ונדון לעונש של 29 חודשי מאסר בפועל, תוך שעונש מאסר על תנאי של 12 חודשים, הופעל מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר, סה"כ 35 חודשים. כלומר, בעניינו של ישראל שלום, נחפפו 6 חודשי מאסר, מתוך הפעלת המאסר על תנאי, אשר לגביו, כידוע, הכלל הוא של הפעלה במצטבר. שיקול אחידות הענישה אל מול עניינו של ישראל, מצדיק חפיפה קלה שלא תעלה על שישה חודשים.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

18. יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם בן 35 שנסיבות חייו מורכבות, הוא גדל במסגרת משפחתית שלא הצליחה לספק עבורו מסגרת יציבה ותומכת ומגיל צעיר חבר לחברה שולית והחל לבצע עבירות. לאורך השנים ניהל אורח חיים עברייני. סבורני שלנסיבות חייו הקשות חלק משמעותי בפיתוח דפוסי התנהגות עברייניים והם קשורים בביצוע העבירה. מובן שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם, בפרט בהתחשב בשילוב התיק הנוכחי והתיק האחר. זאת אף שנאשם ריצה בעבר עונשי מאסר, ולאור הרצון שאותו הביע לערוך שינוי משמעותי באורח חיים ולשקם את מצבו. הנאשם הודה באשמה, גם אם לא בהזדמנות הראשונה, ונטל אחריות מלאה למעשיו. לנאשם עבר פלילי מכביד הכולל 10 הרשעות קודמות בין השנים 2003 ל-2019 בעבירות מתחום הסמים, שוד מזוין, שבל"ר, גניבה, איומים והחזקת סמים בגין נדון לשישה עונשי מאסר חלקם ממושכים (שלוש וחצי שנות מאסר בפועל, ושנתיים מאסר בפועל).

בנוסף נתתי דעתי לחלוף הזמן בן יותר מארבע שנים מעת ביצוע העבירה, ולכן שהעבירה בתיק זה בוצעה עוד טרם העבירה בתיק האחר. כך גם נתתי דעתי לכך שבמשך תקופה משמעותית מאז נדון הנאשם בתיק האחר, נותר בסטטוס של עצור בתיק הנוכחי, כך שנמנעו ממנו התנאים אשר ניתנים לאסירים.

19. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שסנקציות משפטיות קודמות, לרבות עונשי מאסר ממושכים, לא היוו עבורו גורם מרתיע וממתן ולא מנעו ממנו לשוב ולבצע עבירות.

20. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי הסדר הטיעון הכולל הסכמה לעניין עונש המאסר סביר ומאוזן ויש לכבדו. באשר לחפיפת העונשים סבורני שיש לחפוף 6 חודשים לעונש המאסר שבו נושא הנאשם כיום, וזאת לצד מאסר על תנאי.

הקנס

21. בקביעת סכום הקנס שיוטל על הנאשם נתתי דעתי לקנס המרבי אשר המחוקק הסמיך להטיל כאמור בסעיף 32 לפקודת הסמים אשר קובע כי בית המשפט רשאי להטיל על מי שמורשע בעבירות דנן, קנס עד לפי חמישה משווי הסם שבו נעברה העבירה או משווי טובת ההנאה שהושגה בעבירה. בכך פקודת הסמים מחמירה יותר מחוק העונשין אשר מסמיך בסעיף 63 להשית קנס עד פי ארבעה משווי טובת ההנאה שהושגה או משווי הנזק שנגרם. זאת בשל הצורך לגרום לכך שביצוע העבירה לא יהיה כדאי מבחינה כלכלית. בהקשר זה יודגש כי כתב האישום אינו מפרש את שווי הסם שיובא לישראל, ואולם ניתן ללמוד מהתמורה שהוצעה לבלדריית בסך של 100,000 ₪ עבור הבאת הסמים לישראל, על הרווח המשמעותי שהיה צפוי מביצוע העבירה. בקביעת סכום הקנס, יש לתת את הדעת אף לשיקול ההרתעה, באופן שפגיעה בכיסו של הנאשם תוביל להרתעתו מביצוע עבירות דומות בעתיד. בהקשר זה נתתי דעתי אף לפסיקת בית-המשפט העליון בנוגע לצורך להחמיר בעונשי הקנסות בעבירות סמים (ע"פ

4387/20 מדינת ישראל נ' דרור [8.2.21].

מנגד, נתתי דעתי למצבו הכלכלי של הנאשם, לתקופת המעצר הממושכת שנשא הנאשם עד עתה, ולתקופת המאסר הממושכת הצפויה לו בגין שני התיקים גם יחד, כמו גם לקנס שהוטל על המסייע, ישראל (בסך 15,000 ₪), ולכך שעל הבלדריית, ורד, לא הוטל קנס כלל ועיקר. נתתי דעתי אף לקנס שהוטל בתיק האחר על הנאשם בסך של 35,000 ₪.

סוף דבר

22. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **56 חודשי מאסר בפועל.** הנאשם יישא בעונש זה כך ש-6 חודשים מתוכו יהיו בחופף למאסר שבו הוא נושא כיום, שנגזר עליו ביום 27.10.19 בת"פ 54823-12-18, ו-**50 חודשים יינשאו במצטבר אליו.**
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת סמים מסוג פשע.
- ג. קנס כספי בסך של 35,000 ₪ או 120 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.6.22. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב תמוז תשפ"א, 22 יוני 2021, בנוכחות הצדדים.